

ΦΑΡΟΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Σ. ΓΚΑΡΠΟΛΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΣΟΦ. Κ. ΓΚΑΡΠΟΛΑΣ καὶ ΝΙΚΟΣ Σ. ΓΚΑΡΠΟΛΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΓΩΓΕΑΙ
Συνδρ. ἐν Θεσσαλονικῇ Μετίτιμα ἀργορὰ 5
• ἐν ταῖς ἐπαρχίαις • • • • •
• ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ • • • • • φράγκα 40
• ἐν Κων)πόλει λαρ. Τουρ. 4 1/2
Αἱ ἔλθοιτοίς κατ' ἀποκοπήν.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
Φραγκομαχαλά ἐντὸς Βασνὰκ Χάν
Πᾶσα αἰτιεὶς ἀπευθύνεται πρὸς τὴν διεύθυνσιν.
Ἐὰ πρὸς δημοσίους ἐπιστάλλοντα ἔγγραφα δημοσιοῦ
μὲνα ἢ μὴ δὲ ἐπιστρέφονται.

ΚΑΤΑΚΛΗΡΗΣΙΣ
• Ἐν τοῖς διαγροῖς Ἑρσ. 5 ὁ στίχ.
• Ὁμοίως ἐν τῇ 2ῃ σελίδι • • • 4
• Ἀσπιδίαι ἐν τῇ 3ῃ • • • 3
• Ὁμοίως ἐν τῇ 4ῃ • • • 2
Ἡ Τουρκικὴ λίρα Γρ. 100.

ΦΩΝΗ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

«Βλέπετε, μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου λέγοντες, ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ πολλοὺς πλανήσωσι. (Ματθ. Κεφ. κδ' 5).

Ἡ Ἑλληνικὴ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀπὸ τῆς πρώτης συστάσεως τῆς οὐδέποτε διέλιπε καταδικωμένη κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ θεμελιωτοῦ αὐτῆς, ὅστις ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν κατὰ τὸν Ἀπόστολον γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου καὶ θανάτου σταυρικοῦ. Πλὴν τῶν ἐξωτερικῶν διωγμῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸν μαρτυρικὸν ὑπέστησαν θάνατον οἱ ἡρωϊκοὶ ἐκείνοι τοῦ ἑσταυρωμένου Χριστοῦ λάτρεις, οἱτινες διὰ ποταμῶν αἵματος τὸν ἐλευσάντων Ἐκείνου χιτῶνα εἰς βασιλικὴν ἀλοσυργίδα μετέβαλον, φοβερώτεροι καὶ ἐπικινδυνότεροι ὑπήρξαν οἱ ἐσωτερικοὶ. Ἄνδρες παράνομοι κατὰ διαφόρους καιροὺς παρουσιαζόμενοι διέστρεφον διὰ διαφορῶν καταχθονίων ἐνεργειῶν τὴν εὐαγγελικὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸν φθοροποιὸν τῆς δυσσεβείας ἰὸν προσεπάθουν νὰ ἐνοσπεύρουν διὰ λόγων δελεαστικῶν διδασκόντες διδασκαλίαις, ἐντάλματα ἀνθρώπων. Τοιοῦτοί ἦσαν οἱ Ἀρειοὶ, οἱ Νεστοριοὶ, οἱ Γαβέλλιοι, οἱ Διδασκουροὶ κ.λ.π., περὶ ὧν ὁ Ἀπόστολος πολὺ εὐφρῶς εἶπεν, ὅτι ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν. Κατὰ τὸν τοιοῦτων διαστροφῶν τῆς ἀληθείας ἀντεπεξῆλλον τότε οἱ πνευματέμφοροι τῆς Ἐκκλησίας πατέρες, οἱ γενναῖοι οὗτοι τῆς Ὀρθοδοξίας πρόμαχοι, οἱτινες εἰς Ἱερὰν καὶ ἀδιάσπαστον φάλαγγα συμπυκνόμενοι διὰ τῶν κατὰ καιροὺς οἰκουμενικῶν Συνόδων τοὺς βαρεῖς καὶ λυμεῶνας τούτους λύκους ἀπεδιώξαν μακρὰν τῆς λογικῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ διὰ τῆς πνευματικῆς σφενδόνης, καὶ τὴν ὀρθόδοξον ἡμῶν πίστιν ἀλώβητον διασώσαντες παρέδωκαν ἡμῖν ὡς Ἱερὰν παρακαταθήκην. Ἀλλὰ μήπως κατέπαυσεν ἕκτοτε ἡ κατὰ τῆς ἀμωμότητος ἡμῶν ὀρθοκείας καταφορά καὶ ὁ πόλεμος; οὐχὶ βεβαίως. Καὶ εἰς τί τάχα ἀποβλέπουσιν αἱ προσηλυτιστικαὶ προπαγάνδαι, αἱτινες ὑπὸ παντοῖα προσωπεῖα κατεπλημύρησαν δίκην ἀκρίδων φθοροποιῶν τὴν χώραν ἡμῶν κατὰ τὰς κωνηρὰς ταύτας ἡμέρας ἢ εἰς τὸν καταδιωγμὸν αὐτῆς; Πῶς σκοπὸν ἔχουσι οἱ τὰς ἀμιγεῖς κοινότητας τῆς Καστορίας, Νεβέσκας καὶ Κλεισούρας περιερχόμενοι ρωμοδοὶ προπαγανδιστὰὶ ἢ τὴν κατασπαρατήγησιν τῶν Ἑλληνῶν ὀρθόδοξων; Πᾶσαι αἱ

προπαγάνδαι ἓνα σκοπὸν ἔχουσι καὶ τὰ πάντα μετέρχονται ὅπως ἀποσπᾶσιν τοὺς ἡμετέρους ἀπὸ τῶν κόλπων τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας, τῆς σωτικῆς ταύτης κιβωτοῦ, εἰς ἣν θρεφεται ἡ διάσωσις τῆς ἀθανάτου προγονικῆς ἡμῶν γλώσσης καὶ ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν σπαρτίς. Στώμεν λοιπὸν καλῶς, στώμεν μετὰ φόβου. Ἐναυλον δὲ ἔχοντες πάντοτε εἰς τὰ ὄμας τὸ τοῦ Εὐαγγελίου βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ, πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου λέγοντες, ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ πολλοὺς πλανήσωσι, μηδὲλος παρεκλίωμεν τῆς εὐθείας ὁδοῦ, ἢ διεχάραξαν ἡμῖν οἱ θεόπνευστοι τῆς Ἐκκλησίας πατέρες· μὴ δώμεν λαθὴν εἰς τοὺς παντοῖα μηχανωμένους ἵνα ἀποπλανήσωσιν ἡμᾶς, γνωστὸν ὑπὸ ποῖων ἐλαυνόμενοι αἰτίων, καὶ τὰ ὑποκρυπτόμενα σχέδια ὑπὸ τῷ σχήματι σωτήρος ἃν εὐαγγελίζονται ἡμῖν μὴ δελεασθῶμεν ὑπὸ τῶν ταπεινῶν λόγων αὐτῶν καὶ τῶν ἀπατηλῶν ὑποσχέσεων καὶ ἀμοιβῶν, διότι πᾶν δένδρον ἐκ τοῦ καρποῦ γινώσκεται κατὰ τὴν εὐαγγελικὴν ῥῆσιν, καὶ δὲν δύνανται τις νὰ συλλέξῃ ἐξ ἀκανθῶν σταφυλὴν οὐδὲ ἐκ τριβύλων οὐκα.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

Ἡ νηφαλιότης καὶ ἡ εὐθυκρίσια ἀνανήφουσαι ἐκ τῆς κομματικῆς ἀχλὺς ἐπικρατοῦσι τῆς ἐμπαιθείας καὶ συγγύσεως ἐν τῆσδε κοινῶν, τὰς ὁποίας ἐξέθρεψεν ἡ διακυβέρνησις αὐτῶν ἐπὶ σερᾶν ἐτῶν, ὅλων ἐπιτά, χωρὶς νὰ ἐξετάσωμεν, οὐδὲ ἐπιθυμοῦμεν τοῦτο πῆμερον, ὅποιε τὰ προκύψαντα ἀποτελέσματα ἐκ τῆς ἄνευ Κανονισμοῦ διαχειρίσεως τῶν συμφερόντων τῆς ἡμετέρας Κοινότητος, θεωροῦμεν ὑπέρτατον καθήκον φιλοπόλιδος καὶ φιλογενοῦς πολιτεῦν νὰ τονίσωμεν ἀπεριφράστως ὅτι ἐπέστη ἡ ὑστάτη καὶ ἄφρευτος στιγμή, καθ' ἣν δέον πρόπαντός ν' ἀποκαταστῆ ἡ νόμιμος τάξις καὶ ἡ κατὰ νόμον διαρρυθμισίς τῶν πραγμάτων αὐτῆς μὴ λησμονούτες ὅτι ὁ κατὰ νόμον πολιτευόμενος κατὰ Χριστὸν πολιτεύεται.

Τὸ δόγμα τοῦτο ὅπερ σήμερον εἶναι ἡ ἠθικὴ κρηπίς πάσης κοινωνίας, εἴτε μεγίστης οὔτης εἴτε μικρᾶς, εἴτε ἔθνους εἴτε φυλῆς, εἴτε μεγαλοπόλεως εἴτε πολίχνης, δέον νὰ κρησιμεύσῃ ὡς παλλᾶδιον ἢ ὡς τίμιον ξύλον εἰς πάντα πολιτὴν ἔχοντα καὶ τὴν ἐλαχίστην κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν. Εὐτυχῶς δὲ οἱ συμπολίται Θεσσαλονικεῖς δὲν σσερδονοῦναι τῆς ὕψισης ταύτης κοινωνικῆς ἀρετῆς καὶ τῆς διορατικότητος πρὸς πρόληψιν βλάβης

κατὰ τῆς Κοινότητος καὶ διὰ τοῦτο, κατ' αὐτὰς ἰδίως, ἀκούει τις πανταχοῦ καὶ ἐν πάσῃ συναναστροφῇ συζητουμένην καὶ τονιζομένην τὴν εὐχὴν ὅπως ἡ διεύθυνσις καὶ διαχειρίσις τῶν κοινῶν μένῃ ἐν τῇ νομίμῳ αὐτῆς τροχῷ καὶ ἡ φωνὴ αὐτῆς θείᾳ πρόνοιᾳ ἐξ ὅλων τῶν ἐξῆς καὶ ὅλων τῶν κομματικῶν ἀποχρώσεων τῆς κοινωνίας ἡμῶν ἄνευ διακρίσεως τινος. Θέλομεν κανονισμὸν, φωνάζουσιν ὅλοι καὶ οὐδὲ εἰς σχεδὸν πολίτης συναισθανόμενος τὰς ὑποχρεώσεις κατὰ ἡνδιαφέρον ἀγαθοῦ καὶ τιμίου πολιτοῦ ὑπὲρ τῆς Κοινότητος προβάλλει παράχωρδόν τινα φωνὴν κατὰ τῆς ιδέας ταύτης. Καὶ ἀληθῶς ἀφοῦ καὶ ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν ἰδίων θέλει τις νὰ ἐχῆ τάξιν, ἐνασκουσαν τῇ τοῦ νόμου ἐπιφορῇ καὶ ἀγαθοποιῶν ἐπιρροῇ, ἢ ἄλλον αὐτόχρημα ἐγκλημα νὰ μὴ διέπονται κατὰ νόμον καὶ κανονισμὸν τὰ κοινὰ, ἄνευ τοῦ ἥμοιο· ὁ μὲλλον πολυτάραχος καὶ ὁ μὲλλον ῥέπων πρὸς καταχρήσεις θὰ ἐπιθήσῃ χεῖρα ἐπ' αὐτῶν, τὴν ὁποῖαν διὰ τὴν ἕρη ἐξ αὐτῶν, ἀπαιτεῖται ἡράκλειος δύναμις, ὡς λέγει καὶ ὁ πάνσοφος Ἀριστοτέλης, μὴ ὑπάρχοντος νόμου. Ἀλλως τε ἡ κατὰ κανονισμὸν διαχειρίσις τῶν κοινῶν παρέχει τοῖς ξένοις ἀδιαφιλονείκτων γνώρισμα τῆς εὐγενούς καταγωγῆς ἔθνους ἢ κοινωνίας καὶ τὴν κατὰ τῆσδε τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τὴν συμπάθειαν παρ' αὐτοῖς. Ὁ νόμος ἐν τῇ κοινωνίᾳ εἶναι ὅ,τι ἡ ψυχὴ ἐν τῷ σώματι, ἄνευ δ' αὐτῆς εἶναι πτώμα τοῦτο, ἡ δὲ κοινωνία ἄνευ νόμου ἀγέλη.

Ἄδαπτος.

ΕΚ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ ἡμῶν).
Ἀπὸ τινος περιέρχονται τὴν ἐπαρχίαν μας διάφοροι ἀπόστολοι τῆς ρουμανικῆς προπαγάνδας, ἔχοντες κατὰ φρένα καὶ θυμὸν τὴν ἐξπατρίσιν καὶ διασπορῆν τῶν συνειδησῶν τῶν ἐπαρχιωτῶν, ἀκολουθῶντες τὸ πρόγραμμα ὅπερ ἐχάραξεν ἄλλοτε ὁ πολὺς ἀπόστολος τῆς ρουμανικῆς προπαγάνδας, ἄρτι ἀποθανὼν ἐν Μοναστηρίῳ, Ἀπόστολος Μιχαήλ, οὗ τὰ ἐν παρωχημένῳ χρόνῳ ἀνδραγαθῆ ματα γνωστὰ εἰσὶν ἡμῖν τε καὶ τῇ Ρουμανικῇ Κυβερνήσει διὰ τὴν διασπᾶσιν 200,000 φράγκων κατ' ἔτος ἐπιχορηγῆσιν ἢ ἐδιδόν αὐτῷ διὰ τὴν σύστασιν σχολείων καὶ ρουμανικῶν κοινότητων. Ἀλλὰ ὅπως τότε καὶ νῦν ἐπὶ κέντρων λακτιζοῦσι διότι οἱ ἑλληνοβλαχοὶ οὐδεμία ἀκρόασις διδουσι αὐτοῖς οἱτινες ἀναγκάζονται ἀπερχοῦναι νὰ ἀπέρχωνται ὡς τοῦτο παρετήρηθη ἐν Νεβέσκας, ὅπου οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἀπέκρουσαν μὲ τὸν ἐπισσημότερον τρόπον τὰς προτάσεις τῶν κατανοήσαντες τὰς πλε-

κτάνας καὶ τὴν παγίδα ἣν στήνουσιν αὐτῇ ἢ δὲ ἑλληνικὴ ὀρθόδοξος Κοινότης Νεβέσκας ἐσπευσε τηλεγραφικῶς νὰ ἀναγγεῖλῃ ταῦτα τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ καὶ νὰ διαμαρτυρηθῆ. Καὶ ἐν Κλεισούρῃ τὴν αὐτὴν τῆσδε ἔσχον οἱ προπαγανδιστὰὶ οὗτοι οἱτινες διὰ διαφορῶν μέσων προσπαθοῦσι νὰ ἐξπατήσωσι τοὺς κατοίκους συντάσσοντες ἐνίοτε ἀναφορὰς πρὸς ὑπογραφήν αἰτινες οὐδὲν ἄλλο εἰσὶ εἰμὴ τεχνασματα αὐτῶν πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τῶν.
Ἡμεῖς προστρέχοντες εἰς τὰς στήλας τοῦ προσφιλῆ «Φάρου» ὅστις ἐκθύμως ὑπερμύνηται τῶν συμφερόντων τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν παρακαλοῦμεν τὴν ἀξιότιμον σύνταξιν ὅπως διὰ καταλλήλων ἀρθρῶν πείσῃ αὐτοὺς μὴ ὅτι ματαίως κοπιᾶζουσι τοὺς δὲ εὐαριστοὺς ἀργυρωμένους ὁπαδοὺς τῶν νοσητῆσθε καταδικινῶν αὐτοῖς ὅτι εἰς ἐκτὸς ὄρον ἔδαφος στηρίζονται.
Ἐπιφυλάσσομεν προσεχῶς νὰ μεταδώσω ὑμῖν καὶ ἄλλας σχετικάς πληροφορίας.

ΕΚ ΣΕΡΡῶΝ

(Ἐκτάκτου ἀνταποκριτοῦ).
Νοεμβρίου 20. — Συνεδρικὴ ἀπόφασις ἐπιθεσίσε τῆς προχειρίσεως εἰς Ἀρχιερέα τοῦ ἐψηρισμένου Μητροπολίτου Μελενίκου, τίω; καθηγητοῦ τοῦ ἱεροῦ μαθήματος καὶ ἱεροκήρυκος τῆς ἡμετέρας πόλεως κ. Θεοδωρῆτου Βασιματζίδου ὅπως γίνῃ ἐνταῦθα, ἡ τελετὴ ἐλαθε χάραν τὴν Τετάρτην ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Θεοδώρων τελεταρχούτων τοῦ Μητροπολίτου ἡμῶν κ. Γρηγορίου τοῦ Ἐπισκόπου Πολυανῆς κ. Παρθενίου, τοῦ ἀγίου Ἐλευθερουπόλεως κ. Παναρέτου καὶ συμπαραστατούντων τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου Καβέλλας Πανσο. Ἀρχιμανδρίτου κ. Σπ. Βλαχουτοῦ κ. Δεμασκηνοῦ καθηγομένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Εἰκοσιφοινίσσης καὶ τοῦ ἐρχε διακόνου τοῦ ἁγίου Δράμας.
Ὅλη ἡ πόλις μας οὕτως εἶπεν εἶχε κατακλύσει τὸν ναὸν εἰς ἐκτίμησιν τῶν σπανίων προσόντων τοῦ προσφιλῆ ἱεροκήρυκος ὅστις λίαν ἐπαξίως καλεῖται νὰ ποιῆται τὴν ἐπαρχίαν Νευροκοπίου καίτοι λίαν αἰσθητὴ γενήσεται ἢ ἀφ' ἡμῶν ἀποχώρησις αὐτοῦ.
Μετὰ τὴν προχειρίσιν καὶ τὴν προσφώνησιν τοῦ ἁγίου Σερρῶν εἰς ἣν ἀπήντησεν λίαν καταλλήλως καὶ εὐλατῶς ὁ εἰς ἀρχιερέα προχειρισθείς, μεταβὰς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει ἐδέχθη τὰ συγγαρητήρια ὅλων τῶν κατοίκων, ἢ δὲ ἐκπαγλῶς τελετὴ οὕτη διαπιστούμεν ὅτι ὅδε μείνῃ ἀνεξίτητος εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν.
Ἀνεγερσις σχολῆς
Ἐν τῷ χωρίῳ Παλιάντζε τοῦ νομοῦ Μοναστηρίου ἐπιτρέπη δυνάμει αὐτ. φρομάνου ἢ ἐπισκοπῆ τῆς σχολῆς τῆς ἡμετέρας κοινότητος.